 © Mariusz Formanowicz, 2026

Stanisław Furmanowicz

Stanisław Furmanowicz (ur. 18 kwietnia 1875 w Braciszewie koło Gniezna, zm. w sierpniu 1945 w Kłecku) – powstaniec wielkopolski, kowal z Kłecka.

Był synem Piotra Furmanowicza (Formanowicza) rodem z Gostynia i Marianny z domu Galantowicz[1] W latach 1888-1890, i później od 1898 do 1899, mieszkał w Poznaniu. W ostatnich latach XIX w. przy ul. Kościelnej 10[2]. Od lipca 1899 zamieszkał w Polskiej Wsi pod Kłeckiem, gdzie prowadził własny zakład kowalski. Na ponad rok, od grudnia 1917 roku do 6 stycznia 1919, po raz kolejny zamieszkał w Poznaniu. W pierwszych dniach Powstania Wielkopolskiego wrócił do Kłecka[3]. Walczył w tamtejszej kompanii[4]. W okresie międzywojennym na stałe osiadł w Polskiej Wsi. W 1936 roku został wybrany do Rady Miejskiej Kłecka[5].

W 1902 roku ożenił się z Zofią, córką Wincentego Adamczewskiego. Mieli siedmioro dzieci: Henryka (1903), Helenę (1905), Annę (1907), Barbarę (1909), Leokadię (1911), Bronisławę (1920) i Urszulę (1922). Leokadia Furmanowicz zorganizowała w Kłecku żeński oddział Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół". Stanowił on powód do dumy mieszkanek miasteczka. Henryk Furmanowicz był nauczycielem muzyki w Nakle[6].

Stanisław Furmanowicz zmarł w sierpniu 1945 roku i został pochowany w rodzinnym grobowcu na cmentarzu w Kłecku.

Przypisy

[1] Archiwum Archidiecezjalne w Gnieźnie: księga urodzeń i chrztów parafii pw. św. Trójcy w Gnieźnie.
[2] Adressbuch der Stadt Posen sowie der Vororte Jersitz, St. Lazarus und Wilda. 1899; str. 51: „*Furmanowicz Stanisl., Schmied. Kirchstr. 10*"
[3] APP, karta meldunkowa Stanisława Furmanowicza
[4] Wspomnienia rodzinne
[5] Gazeta Wągrowiecka: 1936.10.28 R.16 Nr251 (Dostęp: WBC)
[6] Zob: Henryk Furmanowicz (1903 – 1976), nauczyciel muzyki, dyrygent i organizator chórów